

Terugblik op 2014: gezellig veel gasten, maar helaas weinig druiven en olijven...

Het jaar zit er bijna op. Het was weer een mooi én opmerkelijk jaar, niet in de laatste plaats door het vreemde weer waar met name onze oogsten onder hebben geleden...

Net als vorig jaar is het van half oktober tot ver in november uitzonderlijk zacht weer. Helaas zijn er dit keer helemaal geen olijven om te plukken, maar nu kunnen we wel het landgoed weer eens grondig onder handen nemen. Wederom met veel hulp uit Nederland wordt er van alles én nog wat geschuurd, gebeitst, gezaaid, gehakt, gezaagd, gesnoeid, verknipt, verbrand en versnipperd. Eigenlijk lijkt het wel een beetje voorjaar...

Hoe begon het allemaal dit jaar?

Vol goede moed en nieuwe energie na een goede wintervakantie, rijden we half februari naar Barchi. Enigszins gespannen voor wat komen gaat. Niet zozeer vanwege de wijngaard en de fruit- en olijfbomen die gesnoeid moeten worden, maar vooral over hoe het nu verder gaat met ons en de buurman en het omstreden stukje grond (zie voorgaande nieuwsbrieven). Gedurende de hele winter blijft deze zaak ons, via e-mail verkeer, in de greep houden. Telkens als we denken er met de buurman (en zijn advocaat) uit te zijn, komen zij weer met nieuwe fratsen op de proppen. Om een verdere rechtsgang te voorkomen, maken we begin januari een soort afkoopsom over naar de rekening van onze advocaat, in de hoop er nu eindelijk van af te zijn. Uiteindelijk is het eind februari dan zover en komt het hele circus op Montesoffio bijeen. De grenspalen worden nogmaals opgemeten, de te verplaatsen olijfbomen gemarkeerd en de overeenkomst ondertekend. De buurman krijgt zijn geld en wij hopelijk onze rust terug. De afspraak is dat hij tot half mei de tijd heeft om zijn olijfbomen weg te halen en anders mogen wij er mee doen wat wij willen....

Ondertussen gaat het leven en werk op Montesoffio gewoon door. Door de extreem zachte winter heeft de natuur niet op ons gewacht. De fruitbomen zijn eigenlijk al te ver om nog te snoeien, maar voor de wijnranken en olijfbomen is het nog niet te laat. De laatste zijn gewoon doorgegroeid in de winter...! Met flink wat hulp uit Nederland, wassen we ook dit jaar het varkentje zonder al te veel moeite. Gelukkig weten we dan nog niet, wat voor een desastreus jaar het voor de druiven en olijven wordt...

Na een paar weekjes terug in Nederland tussen februari en maart, reizen we begin april af naar Montesoffio voor de start van het toeristenseizoen en om de wijngaard te maaien en de dan uitlopende wijnranken voor de eerste keer dit jaar te behandelen tegen allerlei schimmels. We zijn blij verrast als blijkt dat de buurman al zijn gemarkeerde olijfbomen van ons terrein heeft weggehaald. We vragen Stefano, de grondwerker, om te beginnen met het aanleggen van ons sportveldje. Bij de gemeente lopen wij de deur plat, omdat de toegangsweg naar ons huis bijna niet meer begaanbaar is...

Begin mei gaat Emile naar Griekenland om over de Egeïsche Zee te zeilen, helaas hebben tot dan noch de gemeente noch Stefano zich laten zien. Gelukkig zijn de eerste gasten wel weer trouw aangekomen op Montesoffio, de zon heeft daar dit jaar wat meer moeite mee.

Emile is amper weg van Montesoffio, als de graafmachines van Stefano bij Anja op de stoep staan en de gemeente eindelijk wat aan de weg gaat doen. Wat is dat toch dat ze telkens wachten tot Emile weg en Anja alleen op Montesoffio is...? Waardoor er niet iemand is om ze goed bij de les te houden, want Anja heeft haar handen vol aan het verzorgen van de gasten...

Het is een goed voorjaar en ondanks een twijfelende start blijkt Montesoffio ook in de zomer weer goed vol te lopen. Ook dit jaar krijgen we gedurende het hele seizoen en tot in de herfst veel hulp van familie, vrienden en nieuwe bekenden / oud-gasten van Montesoffio, die hier ook wel een keer de handen uit de mouwen willen steken. Fantastisch, wat geeft dat een goed gevoel!

Zonder iemand te kort te willen doen, krijgen Marieke, Kim en Nadia een speciale vermelding, zij hebben weer fantastisch meegeholpen in het hoogseizoen.

Business as usual? Niet echt, of toch...?

Het is natuurlijk wel een mooie opsteker, dat de gemeente net op tijd de toegangsweg van een mooie laag voorziet, maar wederom laten ze het na om de afwatering van de weg goed aan te leggen. Bij een flinke regenbui verstoppen al gauw de putten langs de weg en stroomt het water over een lengte van 1,5 kilometer zo over de weg naar beneden tot bij onze ingang en het parkeerterrein. Waar wij met veel zorg, energie en geld de (gemeente)weg op ons terrein goed begaanbaar houden, laat de natuur zien wie hier werkelijk de baas is. Vooral door onvermogen van de gemeentes, blijft het aanmodderen met de weg.

De gemeente of eigenlijk het bestuur heeft zo zijn eigen agenda en prioriteiten. De enige in het gemeentehuis waar wij elke keer weer blij door worden verrast, is Carla van het 'frontoffice'. Zij is elke keer super behulpzaam en zonder haar zou het allemaal een stuk frustrerender zijn...

Gelukkig is het bij ons lang niet zo erg als in andere delen van Italië, getuige de enorme overstromingen, modderstromen en aardverschuivingen waar vooral het noorden mee te kampen heeft. Natuurlijk zijn de depressies daar dit jaar van uitzonderlijke afmetingen, maar uiteindelijk blijkt vaak een slecht functionerende overheid en/of onverstandig landgebruik aan de basis te staan. Hier in onze omgeving hebben wij 'gelukkig' alleen maar echt last van de steeds slechter wordende wegen, door halfbakken aanleg, slecht onderhoud, het gebruik van lapmiddelen en natuurlijk door het ontbreken van geld. Dé oplossing van de overheid is, in overvloed verkeerborden plaatsen. Om het verkeer om te leiden over iets minder slechte wegen en te waarschuwen voor de gaten, hobbels en kuilen. En veel borden om de snelheid te matigen zodat burgers de overheid niet kunnen aanklagen want tenslotte heeft de overheid hen er voor gewaarschuwd.....

Groot lichtpunt dit jaar is wel de manier waarop de afvalverwijdering hier nu is geregeld, met eigen containers op ons terrein. Het is helaas nog niet helemaal perfect, want we moeten nog geregeld bellen of ze nog langskomen om te legen en enkele verre burens blijken – met toestemming van de gemeente – hun vuil gewoon in onze containers achter te laten.

Ook een opsteker is dat Stefano, met wat aansporing en -sturing onzerzijds, uiteindelijk een heel mooi sportveldje neerlegt, op de plaats waar de buurman zijn olijfbomen had staan. In de zomer nog erg stoffig, maar nu na wat ploegen, zaaien, harken en rollen ligt er toch al een mooi grasmatje. Met de palen en goaltjes die we hebben geplaatst, kan iedereen er volgend jaar naar hartenlust lekker voetballen, volleyballen, badmintonnen e.d.

En natuurlijk is het ook weer genieten van en met alle gezellige en leuke gasten, die dat zelfs ook nog bleven toen we op Montesoffio behoorlijk te kampen kregen met onze internet verbinding. Waar vroeger het al dan niet hebben van een zwembad doorslaggevend was voor het boeken van een accommodatie, is daar nu met stip het hebben van WiFi bij gekomen. De in grote getale meegenomen laptops, tablets, smartphones e.d. 'strijden' het hardst om toegang tot internet te krijgen. Hierdoor neemt de snelheid steeds verder af. Uiteindelijk houden de router en het accesspoint er helemaal mee op..... De weg naar de winkel is snel gevonden en voor beide apparaten wordt een nieuwe gekocht, maar helaas werkt het beloofde "plug and play" (zo als gewoonlijk?) niet. Omdat Emile weer in september terug komt op Montesoffio, bijt Nadia zich vast in het zoeken naar een oplossing.

Goede raad is duur en eigenlijk helemaal niet te krijgen hier in Italië, als Ferragosto (Maria ten Hemelvaart) in aantocht is. Vanaf de tweede week van augustus moet je geen beroep hoeven doen op iemand, want dan staat het land stil...

Met vallen en opstaan worstelen Anja en vooral Nadia zich door de installatie. De dagen die daarop volgen is er af en toe wel en dan weer helemaal geen internet, laat staan WiFi, maar waarom de ene keer wel en dan weer niet? Het blijven "black boxes", ondanks vele uren puzzelen en proberen, ook met de aanwezige gasten. Uiteindelijk blijkt het aanpassen van de WiFi instellingen op alle individuele apparaten nog het meest effectief, maar dat zal volgend jaar anders moeten, anders zullen we nog een heuse "helpdesk" moeten openen...

Een ander 'lastig' onder de knie te krijgen externe factor dit jaar is het weer, dat is van slag. Het jaar 2014 zal zeker als een van de meest dramatische landbouwjaren de (Italiaanse) geschiedenis in gaan. Door de relatief lage maximum temperaturen (< 30/35°C) en regelmatige regenbuien in de zomer, krijgt meeldauw de kans zich in een groot deel van de wijngaard te nestelen. Uitgerekend op de dag dat de druivenoogst moet worden binnengehaald, gaat het regenen. De pluk moet worden uitgesteld en als een week later het oogsten begint, hangen veel trossen al te gisten in de wijnranken. Bijna de helft van wat geplukt wordt, moet op de grond worden achtergelaten en uiteindelijk hebben we slechts de helft van een normale oogst. De Moscato die we in november bij Guerrieri ophalen is er gelukkig niet minder lekker om!

Ook met het fruit en de olijven loopt het dit jaar anders. Enerzijds hebben we een recordoogst aan abrikozen, maar daarentegen maar heel weinig pruimen. De kroon spant de olijvenoogst, die is echt dramatisch, door de komst van de 'olijfvlieg'. Dit beestje boort gaatjes in de olijf om daar eitjes in te leggen, met als gevolg dat de olijven veel vroeger zwart worden, rijpen en uit de boom vallen. We moeten het met lede ogen aan zien, want we hebben geen menskracht om ze vervroegt te plukken. Tegen de tijd dat onze plukkers uit Nederland aankomen, moeten we besluiten dat het de moeite niet meer is om die paar goede olijven nog uit te de bomen te halen. Overal in Italië blijken zich dezelfde dramatische tafelen af te spelen. Gelukkig heeft onze buurman nog wel wat kunnen plukken, waar we meteen 'beslag' op leggen, zodat we ook voor volgend jaar nog een goede lekkere olijfolie hebben.

Gelukkig is er nog veel meer te doen op Montesoffio. De hele groep 'olijvenvrijwilligers' stort zich op het schuren en beitsen van houtwerk en het knippen, hakken, zagen, versnipperen en verbranden van het hout van de fruit- en olijfbomen en de heggen en struwelen. We maken een mooi wandelpad naar de beek en het bos in. Ook de moestuin krijgt een grote beurt. Door het extreem zachte herfstweer staan de uien, tuinbonen, erwten en de knoflook er in november al groen bij. Ook starten we met de "make over" van het naast het grote huis gelegen losstaande huisje, onze 'bungalow'. Onze smid Angelo maakt er een mooie deur voor, er komt een klimaatbeheersingssysteem (mooi scrabblewoord..) en wij gaan de muren met leem stuken.

Last but not least gaat Emile in november voor het eerst in Italië op 'cursus'. Lang uitgesteld vanwege zijn twijfel over het toereikend zijn van zijn Italiaans, maar nu dan toch gegaan, ook omdat de gelegenheid daar was. Het is de cursus 'Hazard Analysis and Critical Control Points' (HACCP). De cursus is verplicht gesteld in alle lidstaten van de EU, voor alle bedrijven die zich bezighouden met de bereiding, verwerking, behandeling, verpakking, vervoer en distributie van levensmiddelen. Als wij officieel producten van ons of anderen willen verhandelen, moet iemand in ons bedrijf deze cursus hebben gedaan en dat moet in Italië, want de cursus is alleen geldig in het land waar je 'm volgt... Typisch weer 'EU' dus, waarin alle lidstaten weer hun 'eigen ding moeten' doen... Het is niet de eerste keer dat we hier tegen aan lopen..., maar gelukkig brengt de Europese eenwording ons ook heel veel voordeel en gemak (de euro, lage rentes, internationale bankoverschrijvingen etc.). Maar goed, we hebben het certificaat nu op zak en kunnen gaan handelen, want Emile kon het Italiaans blijven volgen.

En volgend jaar?

Volgend jaar is **ons 10e seizoen**, een jubileum jaar dus! Dat kunnen we natuurlijk niet ongemerkt voorbij laten gaan. Aan het begin van het seizoen willen we weer muziek naar Montesoffio halen, gedurende het jaar willen we 'acte de présence' geven op leuke Italië manifestaties in Nederland (suggesties welkom!) en voor al onze gasten op Montesoffio hebben volgend jaar een lekkere verrassing. Het einde van het seizoen willen we afsluiten met een groot feest op het landgoed met iedereen die ons zo goed heeft geholpen in de afgelopen jaren. En als daar belangstelling voor is, willen we in juni een wijntour organiseren langs een paar van de mooiste cantina's die onze regio Le Marche rijk is. Wie doen er mee?

**Wij wensen iedereen
hele leuke feestdagen en
een vrolijk, mooi
en gezond 2015 toe.**

Anja en Emile